

Mi újság?

IMA MAGYARORSZÁGÉRT

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja.

2006. október

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

OKTÓBERBEN

ÜNNEPELJÜK

Okt. 2. Szent Őrzőangyalok

Az ünnep hódolat Istennel szemben aki szeretetből angyalát küldi szolgálatunkra és védelmünkre. Az ünnep ezenkívül erősíti és elmélyíti bennünk az őrangyal iránti hitet és öntudatot. Növelnie kell bennünk önmagunk és társaink lelkének megbecsülését is, hiszen Isten is egy tiszta, szent angyal által őrizteti azt. Napi jófelltétel: Angyalként élj: dicsőítsd Istent és szolgálj Neki!

Okt. 4. Assisi Szent Ferenc, Isten szegénykéje. Egészen az Istennek akart élni, egészen a szegény Jézust akarta követni. Megtalálta azt a sajátos hivatást, amelyet az Isten hívta őt. Kövessük Ferencet az egyszerűségben, az Isten iránti szeretetben, a hűségben.

Okt. 7. Rózsafüzér Királynője

Hálaünnep a mai, Mária közbenjárásáért, az Isten segítségéért. Máriával együtt újra meg akarjuk erősíteni az igent az Isten akaratára. A rózsafüzér imádságában pedig, Jézus életéről elmélkedve, Isten iránti szeretetünkben szeretnénk megerősödni. **Minden este imádkozzuk a rózsafüzért!**

Okt. 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya

Szent István király felajánlása óta nagyasszonyunknak tiszteljük a Szűzanyát. XIII. Leó pápa engedélyezte a külön ünnepet népünk számára. Máriának felajánlott nemzet vagyunk, Mária közbenjárását kérjük és tapasztaljuk életutunkon. Köszönjük meg ezt Istennek a mai napon.

Okt. 15. Avillai szent Teréz

A mély Istenkapcsolatból fakadó misztika, és a mindennapi élet gyakorlata jól megfértek Teréz életében. Igaz lelkülettel követte Jézust, és biztatott másokat is Jézus követésére. Példája: Gyengén, betegen is erős az erős!

Okt. 23. Kapisztrán Szent János A közép-olaszországi Capistrano község szülötte Őt bízta meg a pápa a török világhódító áradat ellen való keresztes védelmi hadjárat meghirdetésével (1453-tól). Ebben igazi támogatást csak a magyar néptől és a szentéletű Hunyadi János törökverő hóstól kapott. A két Jánost lelkes barátság köti össze, hadi téren Hunyadi műve, lelkileg Kapisztráné a nagy nándorfehérvári (ma belgrádi) diadal (1456. július 21--22.). Emléke a déli harangszó, Angelusz (Úrangyala) és Urunk Színeváltozása ünnepe is (lásd augusztus 6.) Sírja az akkor magyar szerémi Újlakon (Ilok) volt. A magyar honvédségnek hivatalosan is védőszentje 1945-ig.

Az 1956-os forradalom 50. évfordulója

Okt. 28. Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok – Kápolnánk búcsúnapja

Simonról és Júdás Tádéről keveset tudunk. Azt azonban biztos állíthatjuk, hogy vérük ontásáig teljesítették küldetésüket, hirdették Jézust, a feltámadottat. A tanúságtételben akarjuk őket követni.

Okt. 29. Missziós vasárnap

Az evangélium örömhírének terjedéséért imádkozunk, és **országos gyűjtés lesz a missziók javára.**

November 4-én szombaton este ½ 6-kor az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének 50. évfordulóján püspöki szentmise lesz. A szentmise után '56-os emlékmű avatása a templomkertben, majd a templomban Faure: Requiem, melyet a Szervita Kórus és Fővárosi énekkar, valamint a Pestmegyei Szinfónikus Zenekar ad elő. Vezényel: Nosedá Tibor, orgonál: Deák László.

- A hazugság és a mellébeszélés rokonságban van.
- Sok igazság van, de az biztos: a hazugság gyenge lábakon áll.
- Csak az az őszinte, akit nem csípnék rajta.
- A hazugság alantas képesség, csak a pávák búvóhelye.
- Legyetek biztosak: ha valaki sokat esküdözik, sokat hazudik.
- Mit számít a tiszta igazság a rafinált hazugsággal szemben?
- A hazugság körültekintő, mégis kitöri a lábát.
- Aki hazudik és rágalmazó, rosszabb a tolvajnál.
- A bűnnek sok vetülete van, a hazugság ott lopódzik mindegyikben.
- A hazugok hiszékenyek. Azt is elhiszik, hogy hisznek nekik.
- A hazugság olyan, mint a hógolyó: gurul és lavina lesz belőle.
- A hazugság azok adottsága, akiknek másra nincs tehetségük.
- A hazug legyen jó emlékezőtehetségű.
- A hazugság sokszor a szív mélyéből jön.
- Az a hazug, aki fél önmagától.
- Igazságból is lehet lövészárók, ahonnan hazugságokkal lövöldöznek.
- A hazugság olyan termékeny, hogy egyből száz is kitelik.
- Egy púpos embert hamarabb ki lehet egyenesíteni, mint egy hazugot megtéríteni.
- Ha összedől a hazugság, ránk esik az igazság.
- A hazugságot akkor látjuk igazán, ha másnak kárára van.
- Az igazságot isszuk, a hazugságot rágjuk.
- Van, aki megkísérli az igazság felépítését a hazugság romjaira.
- A hazugsággal hamarabb találkozunk, mint az igazsággal, mert a hazugság a felszínen van.
- Az igazság idősebb az embernél. A hazugság az emberrel jött.
- Nincs hazugság, aminek ne hittek volna, és nincs igazság, melyet ki ne nevettek volna.
- Hazudni lehet hallgatással is.
- A hazugságra megáll minden: élet, vonat és repülőgép.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy együgyű gazda. Egész életében tett vett, dolgozott keményen, mégsem jutott ötről a hatra.

Történt egyszer, hogy észrevette, fogynak a tyúkok a tyúkudvarból. Hiába próbálta nyakon csípni a tolvajt, sehogy sem sikerült. Gondolta, keres magának egy őrzőt, aki megvédi a baromfikat a titokzatos tolvajtól.

- Válassz engem. - mondta a kutya. - Jó a szemem, jó az orrom, éles a fülem. Meghallom, meglátom, megszagolom, ha jön a tolvaj. Akkor majd sarokba szorítom, hangosan ugatok, és te elfoghatod.

- Válassz inkább engem - mondta a róka. Az én fülem élesebb, az orrom jobban szagol, a szemem jobban lát, mint ennek itt. - és a kutya felé bökött. - Én nem verlek fel ronda ugatással éjjeli álmomból, hanem lefogom helyetted a tolvajt. Ezt a ronda korcsot meg zavarod el, mert ahogy látom, csak a tyúkjaidra fáj a foga.

Tetszett a gazdának a róka beszéde, meg aztán csinosabbnak is látta, mint a gubancos szőrű kutyát. Felfogadta hát a sima beszédű vörös komát a tyúkudvar őrzésére. Látszólag minden rendben volt, a róka minden reggel tisztelettudóan jelentette, hogy az éjjel nem történt semmi, mind megvannak a tyúkok, csak a kutya ugatott hangosan a kerítésen túl. A gazdának tetszett ez a nyájasság és tisztelet, és megerősítette a rókát tisztségében, bár mintha a tyúkok kevesebben lettek volna, mint annak előtte.

Történt egy éjjel, hogy a gazdát zaj verte fel éjjeli álmából. Kiszaladt az udvarra és látja ám, hogy a róka épp egy tyúk tollát tépdesi veszettül és a nyakát próbálja átharapni.

- Mit művelsz ?! - rivallt a gazda a rókára. A róka azonnal elengedte a tyúkot, és így szólt a gazdához:

- Hazudtam neked. Bizony én fosztogattam az udvarodat, én loptam a csirkéidet és tyúkjaidat, én rágtam össze a tojásokat. De csak mostanáig. Direkt csaptam ám zajt, azért hogy meghalld, és kigyere. Sőt, örülök neki, hogy most minden kiderült, mert egyébként épp mától vegetáriánus lettem, megundorodtam a húsevéstől és a hazudozástól, hogy be kellett csapnom téged. Amúgy meg a kutya sokkal több csirkét lopott volna és még jobban becsapott volna téged. Én csak meg akartalak óvni ettől. Látod, most igazat beszélek, úgyhogy tarts meg hivatalomban, mert mától kezdve már bízhatok bennem.....

Itt a vége, fuss el véle.....

2006. Hittantábor

Hát igen, megint itt az október! Mindenki elkezdte már a munkát, vagy az iskolát! Szerencsére, nyáron sok minden történt, ami még így is kellemessé teheti napjainkat, ha arra visszagondolunk, mint pl. a kisebbek hittantáborá!

Ebben az évben, már, mint vezető(segéd) mentem a táborba! Mondjuk, azért ez csak a vége fele derült ki számomra is! Többen is velem együtt most voltak először a táborban úgy, hogy a felnőtteket segítették: mint pl. Gönczöl Kati (a továbbiakban II, mivel a Balaton mellett sok Kati volt), Móni, és Ákos. Valószínűleg mindenki tudja, hogy a tábor általában július első hetében van, vasárnap indulunk és szombaton jövünk haza. A köztes időben ugrálunk vezetőink idegein, próbálunk nekik segíteni a magunk módján, de közben nagy részben eszméletlenül élvezzük az egészet. Na most erre az évre igen "szoros" program volt: vasárnap megérkezünk, szétpakolunk, fölvertük a sátrakat, majd minden közelünkben föllelhető és valamelyest ehető dolgot befaltunk.

Idén a természet útján is kegyes volt velünk Isten, hiszen, míg tavaly ronggyá áztunk, és csak az első két nap volt jó idő, addig most “tombolt” a nyár, egy sátor sem ázott be (még a Misiéké sem, amiért hálát is adott a misén), és csak a felverésnél akadt egy kis gondunk egy kis icike-picike esővel. Azért nem volt fenéig tejfel, hisz az első két nap nem volt túlságosan verőfényes, ezért hétfőn megrendeztük a kézművesnapot. Lehetett festeni üveg poharat Ákossal, gyöngyöt fűzni Misivel, gyöngyfát csinálni Mónival, hűtőmágneszt készíteni terményekből II-vel vagy a szobában benn kártyázni, UNO-zni, illetve fatáblázni. Délután, mivel már vezetőink fejére nőttünk igen nagyon, Móni, II, Ákos és én elvittünk a túl virgonc, illetve kevésbé virgonc gyerkőcöket a közeli “rétre” labdázni, futni, mindegy, hogy mit, csak kifárasztani őket. Na ezt most el lehet képzelni, ahogy legalább 20 kölyök ott áll az út közepén, a tisztáson, és éneklí a “Nád a házam teteje...” kezdetű dalt, miközben a 4 nagy ló, a jó példával elől járva ott ugrál előttük, és mutatja, hogy mit kell csinálni. Egy idő után elkezdtünk futni a távolabbi tüzrakó hely felé, amit Móni vezetett. Ott a csoport 2 részre szakadt: a nagyobb (12-14) fiúk focizni akartak, kár hogy erős hátránnyal indultak az ordító gyerekereggel szemben. Szóval elkezdünk partizánozni. A csapatok kiválasztva, a pálya mérnöki pontossággal Ákos által megszerkesztve. A végeredmény: kissé fáradtabb, csupacsatáklatyak hadsereg. De még mindig nem voltak elég fáradtak, naná, hogy elkezdtünk japánfocizni. Nagyon szuper játék, csak arra kell vigyázni, nehogy lefejeljük az ellenfelünket. Végül azt mondtuk, hogy ideje visszamenni, amire kivételesen mindenki hallgatott.

Persze ebben az évben is a Nudliban ettünk, és szerintem ismét nagyot alakított a szakács. Kedden az idő még mindig borongós volt, bár már kezdett kiderülni, és mi ismét elmentünk partizánózni, és japánfocizni. Délután már annyira jó idő volt, hogy végre lemegettünk a vízhez fürdeni. Láttatok már valaha rohanó lovakat? Na kicsit durvábban nézett ki, ahogy mi a part közelében úszkáló halakat megjelenésünkkel, illetve csobbanásunkkal és egymás fröcskölésével elijesztettük, elüldöztük! Na azért nem kell megijedni, egész kultúráltan viselkedtünk. Majdnem mindenki a nagyobbakat zargatta, hogy “dobjatok el léééééééééééééééé!” Aznap nem tartott olyan sokáig a pancsolás, pedig mi még maradtunk volna, de talán mégis jobb, hogy kiparancsoltak minket, mert már a többség szája szép fagyott lila volt.

Szerdán, kiélvezve a jó időt, megcsináltuk az egész napos strandot. Baromi meleg, a víz kellemesen hideg, a csúszda királyul csúszós, az ebéd finom és laktató, a röpipályán a homok eszetlenül forró, de a játék szuper, a part menti, fűzfák alatti kártyázás eszméletlen klassz volt. A vízparton most a masszírozás kiemelkedően kapós volt: Vivi, Móni és én masszíroztunk. Valóságos páciensrendszerünk volt. De a kártyázás is ment: leginkább a szpid meg a rablóromi. Aki nem ismeri a szpidet, kérdezze meg a legközelebb álló gyerektől, hogy mi az, minden valószínűség szerint tudni fogja.

Csütörtökön megrendeztük az akadályversenyt Jézus csodatetteiről, aztán célba vettük ismét a strandot. A két nap alatt összesen legalább nyolcszor csúsztunk le a nagycsúszdán. A csapat jócskán kifáradt, pedig még készülniük is kellett a Ki mit tudra? És aznap este volt a szalonnasütés is. A tábor nagy része készült is valamivel: láthattunk 3 tanórát (a fél tábor benne volt), egy korábbi tábori jelenetet (Misi, Balázs, Márk és Ambrus előadásában), és egy történetet (amit II, Ákos, és én adtunk elő).

Pénteken elmentünk a Kis-Balatonra, ahol megnéztük Matula bácsi hajdani konyhójának mását. Majd továbbmenvén betértünk egy bivalyrezervátumba, ahol ezekben a gyönyörű, kecses, karcsú, igen finom állatokban gyönyörködhattunk. Egyébként a kicsi bivalyborjúk nagyon édesek voltak. Aztán végigjártunk egy tanösvényt a Kis-Balatonról, és élővilágáról. Akik szántak rá időt, azok számára, ha más nem, a hatyú etetése igen figyelemre méltó volt. Az egész abból indult ki, hogy volt egy (szerintem kicsit túlságosan) bátor hatyú, aki az odasereglett gyerektömegtől nem félt, sőt igen kegyesen még ki is mászott a partra, hogy kicsit ingerelni tudjuk. Szerencsére, mielőtt még valakit nagy dühében megcsípett volna, megérkeztek Katiék, akiknél hosszabb útra mindig volt valami kis csipegetnivaló a kislányok számára. Na ebből a kis csipegetnivalóból kuncsorogtunk, és Kati szíve meglágyulva adott a lányoknak egy-egy kis kölesgolyót, amit ők lelkesen oda is adtak a szárnyasnak, aki le is nyelte. A vicc csak az volt, hogy a nyakán végig lehetett követni a gombóc útját, amit a kisebbek lelkes sikoltással és nevetéssel fogadtak. Amikor ott jártunk, akkor építettek egy hidat, amit a csoport valamennyi tagja meg is szemlélt. De később láttunk igazi gátat is zsilippel, meg mindennel, és azt a sok mindent műszaki zsenieink elkezdtek magyarázni... Este eredményeket hirdettünk a Ki mit tud?-ban és az akadályversenyben.

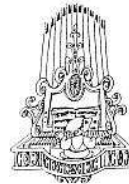
Utolsó napra nem maradt más, mint összecsomagolni, még utoljára a tábori hangulatban szórakozni a többiekkel, többiekkel, misére menni, és hazaindulni. Azt hiszem senki sem hagyott ott semmit, mármint ilyesmi fontos dolgokat: fejét, kezét, lábát, kártyáját. A mise, mint mindig, szép volt, a hálaadások szívhez szólóak, az ének meg tűrhető. A visszautat végiglötyögtük, de a Kelenföldi pályaudvaron minden szülőnek boldogan és megnyugodva adhattuk vissza csemetéjét, hogy maradandó károsodás nem érte, max az elhülyülés kezdete, amit a következő táborban tovább fejlesztünk. Ezért kérek mindenkit, aki volt már egyszer táborban, hogy jöjjön el újra, hogy a kezelését folytatni tudjuk. Ha pedig ez nem elég ok az eljövételre, akkor az élmény, a barátok legyen elég. Aki pedig még nem volt, azt mindig szívesen látjuk itt, hiszen nagy buli az egész, mindenki jól szórakozik, kivéve, aki nincs ott...

Melles Fanni

A tábori fényképek a plébánia honlapján (<http://www.piar.hu/magyarszentek>) megtekinthetők, letölthetők.

10 éves a Magyar Szentek Plébánia - koncertsorozat -

**2006. október 7.
szombat, 18,30-tól**

Budavári Koronázó Főtemplom Ének- és Zenekara

Vezényel: Tardy László

Liszt és Szent Adalbert díjas

Orgonál: dr. Göblyös Péter

Szólót énekel: Tarkó Magdolna,

Szell Cecília, Török Ilona, Pethő

József, Páni János

Műsor Daróci Bárdos Tamás és
Mozart művei

**2006. október 14.
szombat, 18,30-tól**

Stella Koncertkórus Egyesület

Vezényel: Baráz József

Orgonál: Csima Zsolt

Műsor

Bruckner, Viadana,
Casciolini, Lassus, Perti,
Wood, Busto, Kodály,
Gluck művei és Spirituálék

**2006. október 28.
szombat, 18,30-tól**

Újlaki Sarlós Boldogasszony Kórus

Vezényel: Tóth Miklós Zsolt

Orgonál: Balázs Csaba

Műsor

Mawet, Bach, Kodály, Harmat,
Pachelbel, Elgar, Eperjesi Graduale,
Mosonyi, Weltler

EGYHÁZKÖZSÉGI KIRÁNDULÁS

Útvonal:

Budapest – Máriapócs – Nyírbátor - Budapest

Időpont: október 14. szombat

Indulás: a Magyar Szentek Temploma előtt reggel 7 óra

Program:

Máriapócs: a kisbazilika megtekintése; 12.00 szentmise

Utána ebéd batyuból,

vagy aki megrendelte (800 Ft) annak a zárandokházban meleg étel.

13,45 litánia, utána továbbindulás

Nyírbátor: a Minorita templom, a református templom és harangláb megtekintése.

Várható érkezés: este 8 – 9 körül.

Jelentkezés a sekrestyében az útiköltség befizetésével. Útiköltség: 3000 Ft. (+ 800 Ft, aki ebédet kér)

Pályázati felhívás

avagy

A Mi-Újság Szerkesztősége fiatalokat keres!

„Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak” és kezdődik az új tanév új lehetőségekkel. Itt a remek alkalom, hogy csatlakozzatok a Mi-Újság?-hoz, amely kiváló keretet adhat, hogy gondolataitokat, élményeiteket megosszátok a plébánia nagyobb közösségével is. Akár a plébánián, akár az egyházmegyében vagy bárhol az Egyházban történt valami érdekes, izgalmas, amiről be szeretnétek számolni, akár egy jó keresztretjtvényt állítotok össze egy közelgő ünnephez kapcsolódva, vagy csak 1-2 kedves vagy humoros történettel, mesével szeretnétek színt vinni a Magyar Szentek Templomának életébe, - gyere, itt minden értékes ötletednek lesz helye. Rendszeres „újságírókat” és egy-egy cikkel jelentkező „vendégeket” egyaránt szívesen várunk, akár prózai, akár lírai művekkel.

Ha kedvet kaptál az íráshoz, ne maradj csupán Mi-Újság? olvasó! Nincs más tennivalód, mint jelentkezni a Szerkesztőségnél a következő „Pályázattal”, - azaz beküldeni a következő kérdésekre adott rövid válaszaidat.

1. Mutatkozz be röviden! Mit tartasz fontosnak, hogy tudjunk rólad?

2. Elsősorban miben tudnál segíteni? Milyen ötleteid vannak? Milyen feladatokat vállalnál el?

3. Személyes adataid (név, cím, elérhetőség – pl. telefon, e-mail cím).

A pályázatot juttasd el Szilasné Udvardy Katalinhoz vagy Gábor atyához (a plébániára)!

Az novemberi Mi-Újság?-ot már a megújult Szerkesztőség szeretné megjelentetni!